

Aspecte teoretice și practice privind executarea silită a societăților în insolvență

Theoretical and Practical Aspects regarding the Forced Execution of Insolvent Companies

*Anda-Elena ȘONC**

Rezumat: După intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2018, în practică, s-au născut diverse probleme în legătură cu executarea silită a societăților în insolvență. Dificultățile au apărut de la înțelegerea greșită a sferei de aplicare a modificărilor la Legea insolvenței nr. 85/2014, dar și din cauza faptului că unii creditori au procedat într-un mod general la executarea silită a societăților în insolvență. Posibilitatea executării silite a societăților în insolvență a fost eliminată prin intrarea în vigoare a Legii nr. 113/2020, însă problemele practice cauzate de succesiunea de legi în timp nu s-au terminat, de aceea, acest articol își propune să clarifice cele mai importante aspecte referitoare la relația dintre insolvență și executarea silită individuală.

Cuvinte-cheie: insolvență; executare silită; debitor; creditor; cont de insolvență;

Abstract: After the entry into force of the Government Emergency Ordinance no. 88/2018, in practice, various problems arose in connection with the forced execution of insolvent companies. The difficulties arose from the misunderstanding of the scope of the amendments to the Insolvency Law no. 85/2014, but also due to the fact that some creditors have generally proceeded to the forced execution of insolvent companies. The possibility of forced execution of insolvent companies was eliminated by the entry into force of Law no. 113/2020, but the practical problems caused by the succession of laws in time are not over, so this article aims to clarify the most important issues regarding the relationship between insolvency and individual enforcement.

Keywords: insolvency; enforcement; debtor; creditor; insolvency account;

* auditor de justiție, anul I, (e-mail: anda.sonc@inm-lex.ro);

I. Introducere

Executarea silită a societăților în insolvență este o chestiune care a ridicat multe probleme în practica judiciară, deoarece însăși procedura de insolvență reprezintă o executare silită, și anume o executare colectivă, iar pentru a vedea dacă există compatibilitate între insolvență și executarea silită individuală trebuie avute în vedere modificările succesive ale Legii nr. 85/2014, aduse prin Ordonanța de urgență nr. 88/2018 și Legea nr. 113/2020.

Înainte de a trece la o analiză pe fond, trebuie avut în vedere faptul că Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență este o lege de procedură, astfel că modificările aduse prin OUG nr. 88/2018 și Legea nr. 113/2020, se aplică numai procedurilor de insolvență deschise în timpul cât au fost în vigoare dispozițiile legale modificatoare.

Acest lucru rezultă din art. 342 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 care prevede că dispozițiile legii insolvenței se completează cu cele ale Codului de procedură civilă și ale Codului civil, iar art. 24 din Codul de procedură civilă prevede că dispozițiile legii noi de procedură se aplică numai proceselor și executărilor silită începute după intrarea acestora în vigoare.

De asemenea, art. 15 alin. (2) din Constituția României prevede că: "Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile."

Astfel, posibilitatea executării silită a societăților în insolvență trebuie analizată separat, în funcție de data deschiderii procedurii insolvenței, dată care atrage legea aplicabilă întregii proceduri de insolvență.

Conform art. 5 pct. 25 din Legea nr. 85/2014, data deschiderii procedurii reprezintă:

a) în cazul cererii debitorului de deschidere a procedurii, data pronunțării încheierii judecătorului-sindic, prevăzută la art. 71;

b) în cazul cererii creditorului de deschidere a procedurii, data pronunțării sentinței judecătorului-sindic, prevăzută la art. 72;

c) în cazul insolvenței transfrontaliere, momentul la care hotărârea de deschidere a procedurii produce efecte, chiar dacă aceasta nu are caracter definitiv.

Așa cum s-a arătat în doctrină, „deschiderea procedurii insolvenței produce o serie de efecte, pe de o parte, asupra debitorului în ceea ce privește administrarea/conducerea și, implicit, în ceea ce privește patrimoniul acestuia, iar pe de altă parte asupra creditorilor.”¹ Suspendarea măsurilor de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului, prevăzută de art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, este un efect care se produce atât asupra debitorului, cât și asupra creditorilor acestuia.

De asemenea, în doctrină s-a mai reținut că, ”după rămânerea definitivă a hotărârii de deschidere a procedurii, suspendarea se transformă în încetare.”²

II. Executarea silită a societăților a căror procedură de insolvență s-a deschis înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență nr. 88/2018, respectiv înainte de 2 octombrie 2018

Până la modificarea Legii nr. 85/2014, prin OUG nr. 88/2018 care a intrat în vigoare la data de 2 octombrie 2018, executarea silită a societăților în insolvență era interzisă, aspect care rezultă expres din art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2014.

Art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 prevede că: ”**De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate** acțiunile judiciare, extrajudiciare sau **măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului.** Valorificarea drepturilor acestora se poate face numai în cadrul procedurii insolvenței, prin depunerea cererilor de admitere a creanțelor. Repunerea pe rol a acestora este posibilă doar în cazul desființării hotărârii de deschidere a procedurii, a revocării încheierii de deschidere a procedurii sau în cazul închiderii procedurii în condițiile art. 178. În cazul în care hotărârea de deschidere a procedurii este desființată sau, după caz, revocată, acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului pot fi repuse pe rol, iar măsurile de executare silită pot fi reluate. **La data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii, atât acțiunea judiciară sau extrajudiciară, cât și executările silite suspendate încetează.**”

¹ A se vedea L. Gherghină, *Tratamentul creditorilor și regimul juridic al creanțelor în procedura insolvenței*, Ed. Universul Juridic, București, 2019, pag. 379.

² A se vedea Gh. Piperea, C. Antonache, A. Dimitriu, I. Sorescu, A. Rățoi-Pârvu, R. Dan, L. Hagi, *Codul insolvenței. Note. Corelații. Explicații. Art. 1-203*, Ed. C.H. Beck, București, 2017, pag. 458.

Conform articolului menționat, la data deschiderii procedurii, respectiv data prevăzută de art. 5 pct. 25 din Legea nr. 85/2014, operează o suspendare de drept a tuturor acțiunilor judiciare, extrajudiciare sau a măsurilor de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului.

Ulterior, la data rămânării definitive a hotărârii de deschidere a procedurii, încetează atât acțiunea judiciară sau extrajudiciară, cât și executările silite suspendate. Și în ceea ce privește încetarea acțiunii judiciare sau extrajudiciare sau a executării silite, aceasta operează de drept, la fel ca în cazul suspendării de drept.

Hotărârea de deschidere a procedurii insolvenței rămâne definitivă la data expirării termenului de exercitare a apelului, dacă nu a fost atacată cu apel, sau la data pronunțării hotărârii din apel, în măsura în care apelul a fost respins.

Până la rămânerea definitivă a hotărârii de deschidere a procedurii de insolvență, executările silite sunt doar suspendate, deoarece conform art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, în cazul desființării hotărârii de deschidere a procedurii, a revocării încheierii de deschidere a procedurii sau în cazul închiderii procedurii în condițiile art. 178, se poate solicita repunerea pe rol a acestora. În cazul în care hotărârea de deschidere a procedurii este desființată sau, după caz, revocată, acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului pot fi repuse pe rol, iar măsurile de executare silită pot fi reluate.

Trebuie subliniat că textul de lege prevede expres că, executarea silită încetează la data rămânării definitive a hotărârii de deschidere a procedurii insolvenței, iar nu la data închiderii procedurii sau la data intrării în procedura de faliment.

Încetarea executării silite la data rămânării definitive a hotărârii de deschidere a procedurii insolvenței operează *"prin virtutea legii"*³.

În doctrină s-a reținut că, *"administratorul judiciar, sau după caz, lichidatorul va înregistra la dosarele pe rol cererea de suspendare și aceleași demersuri le va efectua și cu privire la dosarele de executare silită"*⁴, însă acest

³ A se vedea I. Turcu, *Codul insolvenței. Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență. Comentariu pe articole*, ed. 5, Ed. C.H. Beck, București, 2015, pag. 232.

⁴ A se vedea I. Turcu, *Legea procedurii insolvenței. Comentariu pe articole*, ed. 4, Ed. C.H. Beck, București, 2012, pag. 278.

Aspecte teoretice și practice privind executarea silită a societăților în insolvență

lucru nu îngreșește posibilitatea oricăreia dintre părți sau a altei persoane interesate de a aduce la cunoștința instanței sau a executorului judecătoresc faptul că împotriva debitorului s-a deschis procedura insolvenței.

Dispozițiile art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 se aplică în continuare, fără excepție, societăților a căror procedură de insolvență s-a deschis înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență nr. 88/2018.

III. Executarea silită a societăților a căror procedură de insolvență s-a deschis între data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență nr. 88/2018 și data intrării în vigoare a Legii nr. 113/2020

Prin Ordonanța de urgență nr. 88/2018, ce a intrat în vigoare la 2 octombrie 2018, au fost introduse modificări ale art. 143 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, care au schimbat soarta executării silite a societăților a căror procedură de insolvență s-a deschis după intrarea în vigoare a ordonanței.

Conform modificărilor aduse de OUG nr. 88/2018, art. 143 alin. (1) teza finală prevedea că: "Pentru datoriile acumulate în perioada procedurii de insolvență care au vechime mai mare de 60 de zile se poate începe executarea silită."

Din perspectivă temporală, aceste dispoziții se aplică doar societăților a căror procedură s-a deschis în perioada în care dispozițiile art. 143 alin. (1) teza finală din Legea nr. 85/2014, astfel cum au fost modificate prin OUG nr. 88/2018, au fost în vigoare, respectiv până la data de 11 iulie 2020, dată la care a intrat în vigoare Legea nr. 113/2020 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative.

În sensul temporizării executării silite, în funcție de data deschiderii procedurii de insolvență, s-a poziționat și practica judiciară care a stabilit în mod corect că: *„(...) executarea silită reglementată de art. 143 alin. 1 din Legea nr. 85/2014 astfel cum a fost modificat prin OUG 88/2018, este permisă doar în procesele de insolvență inițiate începând cu data de 2 octombrie 2018, ceea ce nu este cazul în speță, având în vedere că art. 24 Cod de procedură civilă prevede că dispozițiile legii noi de procedură se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acesteia în vigoare (Legea nr. 85/2014 este o lege de procedură).*

Astfel, cum posibilitatea executării silite individuale în cadrul procedurii colective a insolvenței este un drept născut odată cu intrarea în vigoare a OUG nr. 88/27.09.2018, publicată în Monitorul Oficial nr. 840 din 02.10.2018, sfera de aplicare a acesteia nu se poate extinde în privința procedurilor deschise sub imperiul Legii nr. 85/2014 privind procedura insolvenței, dar anterior acestor modificări.

Mai mult, instanța reține că art. IX din OUG 88/2018 limitează aplicarea în procesele începute înainte de data intrării în vigoare a acesteia, inclusiv celor nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență a art. 143 alin. 1 numai în ceea ce privește termenul reglementat prin acest text, nefiind permisă extinderea aplicării întregii prevederi a art. 143 alin. 1 din Legea 85/2014, așadar inclusiv a tezei finale, proceselor începute înainte de intrarea în vigoare a OUG 88/2018.⁵

Cele reținute de către judecătorul-sindic, în paragraful redat mai sus, au fost confirmate și de către instanța de apel, care a menținut hotărârea primei instanțe și a statuat că: "Potrivit art. 143 alin. 1 teza finală, pentru datoriile acumulate în perioada procedurii de insolvență care au vechime mai mare de 60 de zile se poate începe executarea silită. Această posibilitate nu era prevăzută în beneficiul creditorilor anterior modificării legii prin OUG nr. 88/2018, fiind interzisă de dispozițiile art. 75.

Se reține că prin OUG nr. 88/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative au fost introduse o serie de modificări Legii nr. 85/2014, Codului de procedură fiscală, etc., legiuitorul stabilind expres în art. IX din O.U.G. nr. 88/2014 că efectul retroactiv privește termenele procedurale prevăzute de art. 143 alin. 1 și 3 pentru judecata cererii de intrare/trecere la faliment, nu și celelalte prevederi de drept substanțial privitoare la creanțele născute în cursul procedurii, executări silite etc.

Articolul IX reprezintă în fapt o excepție de la principiul neretroactivității legii reglementat de art. 15 alin. 2 din Constituția României, excepție care este de strictă interpretare și care, așa cum am arătat, se referă exclusiv la termenele procedurale de judecată a cererii de intrare/trecere la faliment, neputând fi extinsă în alte cazuri decât cele prevăzute în mod expres de legiuitor.

În consecință, Curtea constată că este corectă aprecierea judecătorului sindic în sensul că dispozițiile de drept substanțial și procedural prevăzute de art.

⁵ A se vedea Tribunalul Mehedinți, Sentința civilă nr. 127 din 12 iunie 2019, la www.rolii.ro.

143 din Legea nr. 85/2014 (mai puțin termenele de judecată a cererii de intrare/trecere la faliment), în forma modificată, nu sunt aplicabile în cadrul procedurilor începute sub incidența Legii nr. 85/2014, în forma inițială, anterioară modificării prin OUG. nr. 88/2018.

*Faptul că somațiile au fost emise ulterior intrării în vigoare a OUG. nr. 88/2018 nu reprezintă un aspect relevant pentru aplicarea dispozițiilor actului normativ în alt mod decât cel expres prevăzut de legiuitor și constituie o încălcare a principiului neretroactivității prin pornirea unei executări silite într-o procedură în care sunt incidente dispozițiile Legii nr. 85/2014 în forma anterioară modificării, deși o astfel de executare ar putea fi posibilă doar în procedurile începute după intrarea în vigoare a OUG. nr. 88/2018.*⁶

Dispozițiile art. 143 alin. (1) teza finală din Legea nr. 85/2014, în forma modificată de OUG nr. 88/2018, nu sunt incidente în cazul procedurilor de insolvență deschise anterior datei intrării în vigoare a acestei ordonanțe de urgență, și prin urmare, acestor proceduri nu le sunt aplicabile prevederile din legea nouă *”decât cele strict referitoare la termenele instituite la art. 75 alin. 3 și art. 143 alin. 1 și 3 precum și prevederile art. 75 alin. 4 din Legea 85/2014, astfel cum au fost modificate prin ordonanța de urgență, și nu prevederea din art. 143 alineatul 1, teza finală, referitoare la posibilitatea începerii executării silite pentru datoriile acumulate în perioada procedurii de insolvență care au o vechime mai mare de 60 de zile.”*⁷

IV. Executarea silită a societăților a căror procedură de insolvență s-a deschis după intrarea în vigoare, la data de 11 iulie 2020, a Legii nr. 113/2020 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative

Așa cum arătat mai sus, conform art. 24 din Codul de procedură civilă, dispozițiile legii noi de procedură se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestora în vigoare.

⁶ A se vedea Curtea de Apel Craiova, Decizia civilă nr. 718 din 01 octombrie 2019, la www.rolii.ro.

⁷ A se vedea Tribunalul Mehedinți, Sentința civilă nr. 70 din 24 aprilie 2019, la www.rolii.ro.

Astfel, modificările aduse Ordonanței de urgență nr. 88/2018 prin Legea nr. 113/2020, se aplică numai procedurilor de insolvență deschise începând cu data de 11.07.2020.

Modificarea pe care o aduce Legea nr. 113/2020, în materia executării silită a societăților în insolvență, este aceea că elimină teza finală a art. 143 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, ce a fost introdusă prin OUG nr. 88/2018, și aduce art. 143 alin. (1) în forma anterioară modificării aduse prin OUG nr. 88/2018.

Astfel, prin Legea nr. 113/2020 alineatul (1) al articolului 143 s-a modificat și are următorul cuprins: "Dacă debitorul nu se conformează planului sau se acumulează noi datorii către creditorii din cadrul procedurii de insolvență, oricare dintre creditorii sau administratorul judiciar poate solicita oricând judecătorului-sindic să dispună intrarea în faliment a debitorului. Cererea se judecă de urgență și cu precădere, în termen de 30 de zile de la înregistrarea acesteia la dosarul cauzei. Cererea va fi respinsă de către judecătorul-sindic în situația în care creanța nu este datorată, este achitată sau debitorul încheie o convenție de plată cu acest creditor."

Articolul nu mai prevede posibilitatea creditorilor de a porni executarea silită pentru datoriile acumulate în perioada procedurii de insolvență care au vechime mai mare de 60 de zile.

Astfel, pentru procedurile deschise începând cu data de 11.07.2020, se revine la regula stabilită inițial prin art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, aceea că nu este posibilă executarea silită a societăților aflate în insolvență. Soluția este corectă, întrucât starea de insolvență a debitorului trebuie să fie opozabilă tuturor creditorilor, fiind o stare obiectivă, de fapt și de drept, constatată printr-o hotărâre judecătorească.

Executarea individuală rămâne posibilă, în condițiile art. 143 alin. (1) teza finală din Legea nr. 85/2014 în forma modificată de OUG nr. 88/2018, însă numai pentru procedurile de insolvență deschise cât timp a fost în vigoare OUG nr. 88/2018, adică până la intrarea în vigoare a Legii nr. 113/2020, respectiv în perioada 2.10.2018 – 10.07.2020.

V. Soluții practice pentru înlăturarea încălcării dispozițiilor legale privind executarea silită a societăților aflate în insolvență

a) Contestația la executare

Aspecte teoretice și practice privind executarea silită a societăților în insolvență

Fie că este formulată în temeiul art. 712 și urm. C.proc.civ. sau art. 260 și urm. C.proc.fisc., contestația la executare este soluția optimă care duce la restabilirea stării de legalitate și la anularea executării silite începute în mod nelegal⁸.

Pentru ca demersul procesual să fie cât mai eficient, este recomandat să se solicite anularea sau încetarea întregii executări silite, iar nu doar anularea anumitor acte de executare, deoarece în cazul încălcării dispozițiilor legale privind executarea silită a societăților aflate în insolvență, toată executarea silită este nelegală, iar nu doar anumite acte de executare.

În acest sens, art. 703 alin. (1) pct. 5 C.proc.civ. prevede că: „(1) Executarea silită încetează dacă: a fost anulată executarea,” iar art. 704 C.proc.civ. prevede că: „Nerespectarea dispozițiilor privitoare la executarea silită însăși sau la efectuarea oricărui act de executare atrage nulitatea actului nelegal, precum și a actelor de executare subsecvente, dispozițiile [art. 174](#) și următoarele fiind aplicabile în mod corespunzător.”

În măsura în care se anulează doar anumite acte de executare, creditorul poate emite alte acte de executare în cadrul aceleiași proceduri execuționale și va trebui formulată o altă contestație pentru actele de executare emise ulterior.

Mai mult, în măsura în care nu se solicită anularea întregii executări silite, în termenul instituit de art. 715 alin. (1) pct. 3 C.proc.civ., respectiv în termen de 15 zile de la data când ”debitorul care contestă executarea însăși a primit încheierea de încuviințare a executării sau somația ori de la data când a luat cunoștință de primul act de executare”, va opera decăderea din dreptul de a mai cere anularea executării silite, subzistând doar dreptul de a cere anularea unor acte de executare individuale, în termen de 15 zile de la data când contestatorul a luat cunoștință de actul de executare pe care-l contestă.

⁸ În literatura de specialitate s-a exprimat și opinia conform căreia judecătorul-sindic este competent să judece o contestație la executarea silită individuală atunci când, în cadrul contestației, debitorul în insolvență invocă încălcarea unor dispoziții legale care privesc regimul contului unic de insolvență. A se vedea în acest sens: S. Tîrnoveanu, A. Delî-Diaconescu, „Concepte antagonice în insolvență – contul unic și executarea silită individuală”, 2019, www.unpir.ro/concepte-antagonice-insolventa-contul-unic-si-executarea-silita-individuala.

b) Posibilitatea debitorului în insolvență de a formula cerere de ridicare a popririi de pe contul de insolvență, adresată judecătorului-sindic

În măsura în care, executarea silită s-a efectuat prin poprirea contului de insolvență, debitorul în insolvență are posibilitatea de a formula cerere de ridicare a popririi de pe contul de insolvență, adresată judecătorului-sindic în temeiul art. 45 alin. (1) lit. r) și art. 163 alin. (3) din Legea nr. 85/2014.

De asemenea, preambulul Regulamentului (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind procedurile de insolvență, la alineatul (35) din preambul, prevede că: „Instanțele statelor membre pe teritoriul cărora au fost deschise procedurile de insolvență ar trebui să aibă competență și în ceea ce privește acțiunile care decurg în mod direct din procedurile de insolvență și sunt strâns legate de acestea.”

Conform celor reținute de practica judiciară, *”contul unic de insolvență este un cont care se încadrează în categoria conturilor cu afecțaiune specială, iar operațiunile derulate prin acesta sunt supuse avizării prealabile a administratorului judiciar sau judecătorului sindic.”*⁹

Potrivit art. 163 [alin. \(3\)](#) din Legea nr. 85/2014: ” Contul de insolvență deschis în condițiile art. 39 alin. (2) nu va putea fi în niciun mod indisponibilizat prin nicio măsură de natură penală, civilă sau administrativă dispusă de organele de cercetare penală, de organele administrative sau de instanțele judecătorești.”

Dispozițiile art. 163 alin. (3) din Legea nr. 85/2014 sunt aplicabile indiferent de data deschiderii procedurii insolvenței, acestea nefiind modificate de OUG nr. 88/2018 sau de Legea nr. 113/2020.

Astfel, chiar și pentru procedurile de insolvență deschise cât timp a fost în vigoare OUG nr. 88/2018, în forma anterioară modificării aduse de Legea nr. 113/2020, respectiv în perioada 2.10.2018 – 10.07.2020, nu este posibilă executarea silită a contului de insolvență, în nicio situație.

Pentru procedurile deschise în perioada 2.10.2018 – 10.07.2020, deși legiuitorul conferă creditorilor, care dețin creanțe curente, mai vechi de 60 de zile, posibilitatea de a începe procedura de executare silită, ca modalitate de executare, este interzisă expres indisponibilizarea contului de insolvență.

⁹ A se vedea Tribunalul Mehedinți, Sentința civilă nr. 70 din 24 aprilie 2019, la www.rolii.ro.

Aspecte teoretice și practice privind executarea silită a societăților în insolvență

Cu privire la natura contului de insolvență prevăzut de art. 163 alin. (3) din Legea nr. 85/2014, practica judiciară¹⁰ a reținut că «*distincția făcută de apelantă între contul de insolvență prevăzut de art. 39 alin. 2 și contul special prevăzut de art. 39 alin. 3 nu rezultă din lege, iar trimiterea din art. 163 alin. 3 este făcută la contul prevăzut de art. 39 alin. 2 pentru că ori de câte ori se referă la contul unic în cuprinsul actului normativ legiuitorul utilizează această sintagmă „contul prevăzut de art. 39 alin. 2” (art. 75 alin. 5, 7, 8, art. 163 alin. 3).*

Din interpretarea literal gramaticală și sistematică a textelor art. 163 alin. 3 și art. 39 alin. 2 și 3 din Legea nr. 85/2014 rezultă că interdicția de indisponibilizare privește contul unic deschis la o bancă prin care se fac plățile debitorului, fiind interzisă orice măsură de natură penală, civilă sau administrativă dispusă de organe de cercetare penală, de organe administrative sau de instanțe judecătorești.

Articolul 39 alin. 3 din Legea nr. 85/2014 nu se referă la un alt cont decât contul unic, ci dă posibilitatea debitorului să plaseze disponibilitățile bănești din contul unic într-un cont special de depozit bancar în vederea maximizării averii debitorului (depozitul bancar produce dobânzi), iar interdicția privește și disponibilitățile bănești care sunt constituite în depozit bancar în cont special.»¹¹

Scopul interzicerii oricărei indisponibilizări a contului de insolvență este determinat de faptul că indisponibilizarea lichidităților din contul unic se traduce în blocarea activității debitorului, care are ca efect lipsirea debitorului de șanse de redresare, iar procedura de insolvență în formă generală devine lipsită de sens.

Ridicarea măsurii popririi de pe contul de insolvență poate fi formulată și în mod provizoriu, pe cale de ordonanță președințială, până la soluționarea cererii pe fond.

Admisibilitatea cererii de ordonanță președințială este condiționată de îndeplinirea cumulativă a trei condiții: dovedirea unei urgențe în promovarea cererii, a caracterului vremelnic al măsurii solicitate a fi dispuse pe această cale

¹⁰ Opinia autoarei este în sensul deciziei citate, în practica judiciară existând și o altă interpretare, în sensul aplicării stricte a art. 163 alin. (3) din Legea nr. 85/2014, respectiv numai cu privire la contul unic de insolvență prevăzut la art. 39 alin. (2) din același act normativ.

¹¹ A se vedea Curtea de Apel Craiova, Decizia civilă nr. 718 din 01 octombrie 2019, la www.rolii.ro.

și neprejudicarea fondului cauzei, cu stabilirea aparenței de drept în favoarea reclamantului, astfel cum acestea sunt reglementate prin art. 997 C.proc.civ.

Cererea de ordonanță președințială și cererea de ridicare a popririi de pe contul de insolvență introduse de debitor prin administrator/lichidator judiciar, sunt scutite de taxă judiciară de timbru, potrivit art. 115 din Legea nr. 85/2014, fiind cereri întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 85/2014.

În soluționarea cererii, în caz de admitere, judecătorul-sindic va dispune ridicarea măsurii popririi de pe contul de insolvență, însă nu va anula actele de executare, pentru aceasta fiind disponibilă procedura contestării executării, cele două demersuri judiciare putând fi folosite în paralel.

VI. Concluzii

Având în vedere aspectele analizate în prezentul articol, este de reținut că pentru a stabili dacă este legală executarea silită a unei societăți în insolvență trebuie verificat, în primul rând, care este legea aplicabilă procedurii de insolvență privită în mod individual, în funcție de data deschiderii procedurii.

Însă, în toate cazurile, indiferent de data deschiderii procedurii, în baza art. 163 alin. (3) din Legea nr. 85/2014, contul de insolvență al debitorului nu va putea fi niciodată poprit, în caz contrar s-ar deturna procedura insolvenței de la scopul ei și s-ar încălca în mod grav drepturile celorlalți creditori.